Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 16. septembra 2013 *

„Hospodárska súťaž — Kartely — Belgický, nemecký, francúzsky, taliansky, holandský a rakúsky trh s kúpeľňovými doplnkami a príslušenstvom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP — Koordinácia zvyšovania cien a výmena citlivých obchodných informácií — Pripísateľnosť protiprávneho správania — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 — Závažnosť porušenia — Koeficienty — Poľahčujúce okolnosti — Hospodárska kríza — Tlak vykonávaný veľkoobchodníkmi — Oznámenie o spolupráci z roku 2002 — Zníženie pokuty — Značná pridaná hodnota“

Vo veci T-411/10,

Laufen Austria AG, so sídlom vo Wilhelmsburgu (Rakúsko), v zastúpení: E. Navarro Varona a L. Moscoso del Prado González, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis a F. Castilla Contreras, neskôr F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis a F. Jimeno Fernández, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.092 – Kúpeľňové doplnky a príslušenstvo) a návrh na zníženie pokuty uloženej žalobkyni v tomto konaní,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a M. van der Woude,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. marca 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok[1]

[*omissis*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

28 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu z 8. septembra 2010 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

29 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (štvrtá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu písomne položil účastníkom konania otázky, na ktoré účastníci konania odpovedali v stanovených lehotách.

30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na písomné a ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 6. marca 2013.

31 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil články 1 a 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,

— znížil pokutu, ktorá jej bola uložená samostatne, a pokutu, ktorá jej bola uložená solidárne s Roca Sanitario, na základe dôvodov, ktoré uviedla alebo na základe akýchkoľvek iných dôvodov, ktoré Všeobecný súd uzná za vhodné,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

32 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

[*omissis*]

A – O návrhoch smerujúcich k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozhodnutia

[*omissis*]

6. O šiestom dôvode založenom na spolupráci žalobkyne

[*omissis*]

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

a) O zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení oznámenia o spolupráci z roku 2002 a o porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

218 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery a nesprávne uplatnila oznámenie o spolupráci z roku 2002, keď v napadnutom rozhodnutí na základe uvedeného oznámenia neuplatnila podmienené zníženie pokuty, ktoré bolo skupine Roca oznámené listom z 8. decembra 2006. V tejto súvislosti na jednej strane žalobkyňa v podstate tvrdí, že pokiaľ Všeobecný súd má za to, že tvorila hospodársku jednotku s Roca Sanitario a Roca France, mal by pri pokute, ktorá jej bola udelená, zohľadniť pochybenia Komisie pri hodnotení žiadosti o zníženie pokuty predloženej Roca France. Na druhej strane uvádza viaceré pochybenia, ktorých sa mala Komisia dopustiť pri posúdení informácií poskytnutých spoločnosťou Roca France na podporu svojej žiadosti o zníženie pokuty na základe oznámenia o spolupráci z roku 2002.

219 Komisia považuje tvrdenia žalobkyne za nedôvodné.

220 Posúdenie otázky, či Komisia porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery a nesprávne uplatnila oznámenie o spolupráci z roku 2002 zahŕňa najprv posúdenie otázky, či žalobkyňa, ktorá sa zúčastnila porušovania v Rakúsku, môže vzniesť, iba z dôvodu, že je sesterskou spoločnosťou spoločnosti, ktorá sa zúčastnila porušovania vo Francúzsku a ktorá predložila z tohto dôvodu žiadosť o zníženie pokuty, nárok na takéto zníženie pokuty na základe tohto oznámenia.

221 V tejto súvislosti v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom na pojednávaní žalobkyňa v podstate tvrdí, že pojem jediný podnik zahŕňa, že všetky výhody vyplývajúce z oznámenia o spolupráci z roku 2002 prináležia všetkým spoločnostiam, ktoré sú súčasťou takéhoto jediného podniku. Komisia považuje tvrdenia žalobkyne za nedôvodné.

222 Treba pripomenúť, že Komisia v oznámení o spolupráci z roku 2002 definovala podmienky, za ktorých môžu byť podniky, ktoré s ňou v priebehu jej vyšetrovania kartelu spolupracujú, oslobodené od pokuty alebo môžu dosiahnuť zníženie sumy pokuty, ktorú by museli zaplatiť.

223 Oddiel A oznámenia o spolupráci z roku 2002, obsahujúci body 8 až 19, sa týka podmienok, za ktorých môže byť podnik oslobodený od pokuty, zatiaľ čo oddiel B, obsahujúci body 20 až 27, sa týka podmienok, za ktorých môže takýto podnik dosiahnuť zníženie pokuty.

224 Na základe bodu 20 oznámenia o spolupráci z roku 2002 „podniky, ktoré nespĺňajú podmienky [na získanie oslobodenia od pokút], môžu byť oprávnené [na] využitie zníženia akejkoľvek pokuty, ktorá by bola inak uložená“.

225 Bod 21 oznámenia o spolupráci z roku 2002 stanovuje, že „s cieľom oprávnenia [na zníženie pokuty podľa bodu 20 tohto oznámenia] podnik musí poskytnúť Komisii dôkaz o porušovaní, pre ktoré existuje podozrenie, ktorý predstavuje značnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý už má Komisia, a musí ukončiť svoje zapojenie sa do porušovania, pre ktoré existuje podozrenie, najneskôr k dátumu, keď predkladá dôkaz“.

226 Z uvedeného vyplýva, že pokutu možno na základe oddielu B oznámenia o spolupráci z roku 2002 znížiť podniku, ktorý o zníženie požiadal, a ktorý predložil Komisii dôkaz o porušovaní, v súvislosti s ktorým existuje podozrenie, predstavujúci značnú pridanú hodnotu.

227 V dôsledku toho treba usudzovať, že v zásade iba podnik, ktorý podal žiadosť o zníženie pokuty (ďalej len „žiadateľ“), prípadne aj subjekty, v ktorých mene bola táto žiadosť podaná a ktoré spolupracujú s Komisiou, môžu na základe toho dosiahnuť zníženie pokuty.

228 Okrem toho treba uviesť, že podľa judikatúry nemôže zodpovednosť materskej spoločnosti presiahnuť zodpovednosť jej dcérskej spoločnosti, pokiaľ sa materská spoločnosť nezúčastnila na karteli priamo a jej zodpovednosť sa zakladá iba na účasti jej dcérskej spoločnosti na uvedenom karteli (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011, Tomkins/Komisia, T-382/06, Zb. s. II-1157, bod 38, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Súdneho dvora z 22. januára 2013, Komisia/Tomkins, C-286/11 P, bod 39). Za týchto podmienok, pokiaľ je zodpovednosť materskej spoločnosti odvodená iba zo zodpovednosti jej dcérskej spoločnosti, ktorá sa zúčastnila na karteli, má mať zo zníženia pokuty udelenej dcérskej spoločnosti na základe žiadosti, ktorú podala podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002, prospech aj materská spoločnosť.

229 Naopak Komisia nie je povinná rozšíriť zníženie pokuty uloženej prvej dcérskej spoločnosti, ktorá podala žiadosť podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002, aj na inú dcérsku spoločnosť (ďalej len „sesterská spoločnosť“) len z dôvodu, že so svojou spoločnou materskou spoločnosťou patria do podniku v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 62 a 63 vyššie. Na rozdiel od zodpovednosti materskej spoločnosti, ktorá je považovaná za okolností uvedených v bode 228 vyššie iba za odvodenú, vedľajšiu a závislú od zodpovednosti jej dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Tomkins, už citovaný v bode 228 vyššie, bod 39), totiž zodpovednosť dcérskej spoločnosti nemôže byť odvodená od zodpovednosti sesterskej spoločnosti, keďže táto zodpovednosť vyplýva z jej vlastnej účasti na karteli. Za týchto podmienok uvedenej sesterskej spoločnosti môže byť znížená suma pokuty na žiadosť inej dcérskej spoločnosti patriacej do jedného podniku iba vtedy, ak na jednej strane žiadosť o zníženie pokuty je podaná v mene sesterskej spoločnosti a na druhej strane táto sesterská spoločnosť skutočne spolupracovala s Komisiou. Táto situácia sa teda odlišuje od situácie, v ktorej materská spoločnosť podá vo vlastnom mene a v mene svojich dcérskych spoločností žiadosť o zníženie pokuty, keďže v tejto situácii majú všetky spoločnosti tvoriace podnik v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 62 a 63 vyššie povinnosť spolupracovať s Komisiou.

230 V prejednávanej veci z odôvodnenia 1288 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia 17. januára 2006 dostala od Roca France žiadosť o zníženie pokuty. V odpovedi na túto žiadosť Komisia listom z 8. decembra 2006 priznala skupine Roca podmienené zníženie pokuty podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002 (odôvodnenie 1289 napadnutého rozhodnutia). Po novom preskúmaní dôkazov Komisia v napadnutom rozhodnutí odmietla priznať zníženie pokuty tejto skupine z dôvodov v podstate uvedených v odôvodneniach 1291 až 1293, 1295, 1299 a 1300 uvedeného rozhodnutia.

231 V tejto súvislosti zo spisu jednoznačne vyplýva, že napriek pochybnostiam, ktoré by mohli vzniknúť z pojmov použitých v napadnutom rozhodnutí pokiaľ ide o žiadateľa a rozsah žiadosti o zníženie pokuty, táto žiadosť nebola podaná spoločnosťou Roca France v mene skupiny Roca ako celku, ale v jej vlastnom mene a v mene skupiny Laufen. V tejto súvislosti však treba spresniť, že z uvedeného spisu rovnako jednoznačne vyplýva, že táto žiadosť sa týkala skupiny Laufen iba v rozsahu, v akom boli jej činnosti vo Francúzsku jednotné s činnosťami Roca France. Okrem toho, ako to aj vyplýva z odôvodnení 1291 a 1293 napadnutého rozhodnutia, informácie predložené Roca France sa týkali výlučne porušenia, pokiaľ ide o keramické výrobky, uskutočneného vo Francúzsku v roku 2004. Najmä je nesporné že žiadne informácie ani žiadne dôkazy neboli predložené pokiaľ ide o porušenie uskutočnené v Rakúsku.

232 Za týchto okolností treba konštatovať, že uvedená žiadosť nebola podaná v mene žalobkyne. Hoci je totiž pravda, že žalobkyňa je súčasťou skupiny Laufen uvedenej v tejto žiadosti, treba konštatovať, že uvedená žiadosť sa týka činností skupiny Laufen vo Francúzsku a že žalobkyňa na francúzskom trhu nepôsobí. V každom prípade žalobkyňa s Komisiou nespolupracovala na základe oznámenia o spolupráci z roku 2002. Navyše dôkazy, ktoré predložila Roca France sa vôbec netýkali činností žalobkyne, ale sa týkali porušenia, pokiaľ ide o keramické výrobky, uskutočneného vo Francúzsku v roku 2004.

233 Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že Komisia v každom prípade nemohla porušiť zásadu ochrany legitímnej dôvery ani nesprávne uplatniť oznámenie o spolupráci z roku 2002, keďže nebola vzhľadom na závery uvedené v bodoch 230 až 232 vyššie povinná priznať žalobkyni zníženie pokuty.

234 Vzhľadom na všetky uvedené odôvodnenia treba tento dôvod v rozsahu, v akom sa týka uplatnenia oznámenia o spolupráci z roku 2002, zamietnuť ako nedôvodný, bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie tvrdenia žalobkyne, ako sú uvedené v bode 218 vyššie.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Laufen Austria AG znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Európskej komisie.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. septembra 2013.

Podpisy